

dodavatele náhradu, kterou si může z kauce sraziti (čl. 6 čis. 10 všeob. podm.). Erár chtěl se tímto přísným smluvním ustanovením zabezpečiti i pro případy, kde by podle obchodního zákona slušelo pokládati zboží za schválené a vady by nebyly oznámeny včas nebo vůbec. Marně tedy dovolatel přechází mlčením tato přísná smluvní ustanovení a marně poukazuje na předpisy obchodního zákona, které pro tento případ byly smlouvou vyloučeny. Podle toho, co bylo uvedeno, jest bez významu pro nárok eráru na přiměřené snížení ceny (§ 932 obč. zák.), že vady včas nevytýkal a že dodavatele o zkoušení pražců a o shledaných vadách nevyrozuměl, i kdyby ho byl mohl před jeho uprchnutím do ciziny vyrozuměti. Dodavatel ručí podle smlouvy bezvýhradně za všechny následky a újmy eráru z dodání vadných předmětů, neboť podle čl. 6 čis. 10 všeobecných podmínek jest kauce jistotou za všechny závazky, náhrady a ručení ujednané smlouvou, nebo vzešlé za příčinou dodávky jakýmkoliv jiným způsobem a erár jest oprávněn použití výtěžku za cenné papíry jako kauce uložené, ke kompensaci se svými nároky. Vydaní kuponů odpovídá čl. 6 čis. 7 všeobecných podmínek a nelze z toho ve prospěch dovolatelův nic vyvozovati. O promlčení nároku na uspokojení vzájemné pohledávky eráru ze složené kauce nelze mluvíti již vzhledem ke shora uvedeným smluvním ustanovením a také vzhledem k předpisu § 1483 obč. zák.

Čís. 7470.

Zkouška krve může býti způsobilým prostředkem, by se jím provedl protidůkaz proti zákonné domněnce § 163 obč. zák.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1927, Rv II 303/27.)

Žalobě o uznání otcovství a o zaplacení výživného procesní soud první stolice vyhověl, odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. Nejvyšší soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc odvolacímu soudu, by ji znovu pojednal a rozhodl.

Důvody:

Nesprávným jest právní názor odvolacího soudu, že právní domněnku § 163 obč. zák. o nemanželském otcovství toho, kdo souložil s matkou žalujícího dítěte v rozhodné době, nelze vyvrátiti negativním důkazem ani tehdy, zaručuje-li tento důkaz jistotu, že žalovaný nemůže býti otcem žalujícího dítěte (§ 503 čis. 4 c. ř. s.). Vždyť § 163 obč. zák. stanoví pouze právní domněnku, která jest vyvratitelná důkazem, že dítě nemohlo býti zplozeno žalovaným. Jest však otázkou, zda zkouška krve účastněných osob poskytuje žádoucí jistotu, zda lze na jejím základě s úplnou bezpečností vyloučiti otcovství žalovaného. V té příčině pro-

hlásili znalci lékaři, že lze na základě vyšetření krve dítěte, matky dítěte a žalovaného v určitých případech s j i s t o t o u vyloučiti otcovství žalovaného, že však nemohou tvrditi, že vyšetření krve (i v tomto případě) jest neklamným důkazem, že žalovaný zcela určitě otcem není. Tím není řečeno, jak odvolací soud za to má, že krevní zkouška není důkazem neklamným a spolehlivým, nýbrž, že krevní zkouška nevede vždy k žádoucím zjištěním, že však za určitých předpokladů lze jí podle nejnovější vědy lékařské podle složení krve žalovaného, krve matčiny a krve dítěte zjistiti, že žalovaný otcem žalujícího dítěte býti nemůže. Zda tu bude tento předpoklad i v souzeném případě, nelze předem říci, to ukáží teprve výsledky zkoušky. Byť i zkouškou tou nebylo lze zjistiti, kdo otcem dítěte jest, lze jí po případě aspoň tolik dokázati, a to i v tomto případě stačilo, že žalovaný otcem dítěte není. Může tudíž zkouška krve býti způsobilým prostředkem, aby se jí provedl protidůkaz proti zákonné domněnce § 163 obč. zák. Bylo proto povinností nižších soudů, by připustily tento důkaz, a právem proto dovolatel vytýká soudu odvolacímu, že řízení v tomto směru nedoplnil. Dovolací důvod podle § 503 čis. 2 c. ř. s. jest tudíž opodstatněn a bylo proto podle § 510 c. ř. s. zrušiti dosavadní řízení pro kusost a neúplnost a odkázati věc odvolacímu soudu, by řízení doplnil a znovu o odvolání rozhodl. Ovšem bude mu předem zjistiti, zda osobyúčastněné, zejména matka dítěte a poručník dítěte dají souhlas, by jim potřebné množství krve za účelem provedení zkoušky bylo odebráno, neboť bez tohoto souhlasu nelze zkoušku tu provést, poněvadž není zákona, jenž by povinnost tu, dáti si odebrati k vůli důkazu krev, straně nebo svědku ukládal. Kdyby snad byl odepřen souhlas, bude volně uvážiti podle § 272 c. ř. s. význam tohoto odepření.

Čís. 7471.

Vykonatelnost nálezů německých rozhodčích soudů v Československé republice podmíněna je v první řadě tím, že se strany soudu tomu podrobily písemnou úmluvou. Tento nedostatek nezhojí se tím, že nebylo podle § 596 c. ř. s. žalováno o bezúčinnost nálezu.

Lhostejno, že se německý rozhodčí soud prohlásil příslušným a že strana neodporovala jeho příslušnosti.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1927, Rv II 628/27.)

Rozhodčím výrokem rozhodčího soudu »der Vereinigung des schl. Provinzgetreidehandels« ve Vratislavi a rozhodčím výrokem vrchního rozhodčího soudu téhož sdružení byla žalovanému proti žalobci přiknuta náhrada škody z nesplnění smlouvy ve výši 1470 rentových marek. Odporem podle § 83 ex. ř. domáhal se žalobce na žalované, by exekuce povolená proti němu na základě oněch rozhodčích výroků byla prohlášena za nepřipustnou. Procesní soud první stolice žalobu zamítl, odvolací soud uznal podle žaloby. Důvody: Žalobce opřel odpor proti povolení exekuce o to, že tu nebylo předpokladu pro povolení exekuce ve smyslu ustanovení § 80 čis. 1 ex. ř. Podle